

De feelgood-muziek van Montez

door Mari van Rossem. maandag 18 februari 2008 | 02:54 | Laatste bijgewerkt op: woensdag 20 februari 2008 | 18:04

18 feb 2008, 02:54 - Ze heeft zich net snel effe op het damestoilet in haar vuurrode, vrij blote jurk gehesen. 'n Gezamenlijke repetitie met de man die ze alleen kent van zijn liedjes, nee, dat zit er niet meer in. En dus vormen Sue Moreno's eerste noten van de mierzoete balad You're the one tegelijkertijd haar eerste kennismaking met de schalks lachende Chris Montez.

Na amper drie minuten heeft de van origine Osse ('Geboren als Susanne Vrenken') haar 'gig' erop zitten. Kusje, kusje. En weg. "Ik had best nog wel wat nummers met Chris willen doen. Onze stemmen passen goed bij elkaar. Misschien iets voor de toekomst."

Het relaxte duet-intermezzo past deze zaterdagavond uitstekend in het Back to the Sixties-aanbod. Met de immer goedlachse Chris Montez -voor het eerst sinds 35 jaar weer eens te zien op een vaderlands podium- als late hoofdact. Met The Explosion Rockets die de 62-jarige zanger van Mexicaanse komaf eenmalig maar wel dertien nummers lang begeleiden. En met het duo William Smulders & Toon 'saxotone' Meijer om het geheel af te maken.

"Dat Montez hier is, vind ik zelf als enorm liefhebber van de muziek uit de sixties helemaal geweldig", jubelt organisator Jeroen van Aernsbergen uit Molenhoek. "Ik hoorde dat-ie de voorbije dagen in Londen zou zijn voor de opnames van zijn nieuwe cd. En heb toen direct een afspraak kunnen maken. Hij is toch de man geweest die destijds in Amerika in de Billboard Top 100 een stuk of zes, zeven nummer één-hits scoorde. En die The Beatles in zijn voorprogramma had staan: dat kunnen er tegenwoordig niet veel zeggen", lacht de 32-jarige Van Aernsbergen die de voorbije jaren als hobbyïst meer concerten en sixtiesavonden voor zijn rekening nam.

"Het enige wat ik hoop is om uit de kosten te komen. Maar vooruit, zo'n avond als deze mag wat kosten. Het is voor mij namelijk niet alleen dit ene optreden, ik kan op deze manier een weekend lang met een artiest optrekken die ik fantastisch vind. Gisteravond zaten we nog lekker door te zakken aan de bar van zijn hotel in Eindhoven, vanmorgen waren we te gast bij Radio 2 in het NCRV-programma Cappuccino en morgen neem ik Chris mee uit eten bij een Indische matinee in Oirschot."

De 62-jarige zanger himself komt even voor half tien, uitgeslapen en wel, het artiestenverblijf van 't Oude Theater binnengewandeld. Hij oogt jeugdig als altijd, met de ontwapenende lach als vaste waarde en de twee pinkringen die schitteren onder het licht van de lampen als enige opsmuk. "Ja, ik heb vanmiddag al gerepeteerd met de band. Klonk meteen vertrouwd, vooral ook omdat die heren zich geweldig goed hebben voorbereid. They made me feel at home. Hier en daar moet het een beetje meer up-tempo en dan komt het helemaal in orde."

Voor de Osse Explosions-drummer Piet Krol (60) is het optreden met Montez een smakelijke krent in de sixties-pap. "Spannend? Ja, toch wel. We hebben ons namelijk voorbereid aan de hand van de cd van Chris die ons toegestuurd was. Vanmiddag bleek dat-ie inderdaad een enkel nummer nét ietsje anders doet dan wij gerepeteerd hadden. Ach, als we aan het eind maar ongeveer allemaal tegelijk uitkomen", lacht de ervaren ijzervlechter in prefab-beton.

Twintig na tielen is het dan eindelijk zover. En glimlacht Montez zich een weg naar zijn plekje op het podium. Waar de tabaksrook te snijden is en de microfoons en gitaren nog gewoon met een snoer in de versterkers geplugd zitten. De feelgood-muziek van Montez zorgt direct voor een uitgelaten stemming onder de kleine tweehonderd bezoekers. Maar wat wil je ook met meezingers als Ay No Digas en The More I See You. "Zou toch leuk zijn om met die man te gaan toeren", besluit Piet Krol.